

РЕШЕНИЕ

№ 445

гр. Търговище, 07.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на десети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Анна Г. Александрова
като разгледа докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20233530100432 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по предявен иск с правно основание чл. 135, ал.3 вр.ал.1 от ЗЗД.

Ищците „Търговище сити център“ ЕООД(н) -гр.Търговище, ЕИК 201388223, действащо чрез синдика В. Л. Г. от гр.София и „А. транс“ ЕООД(н)- гр.Търговище, ЕИК 2031 74500, действащо чрез синдика В. Л. Б. от гр.София, твърдят в исковата молба, че първият ответник Д. А., гражданин на Република Турция, от гр.Ушак, е длъжник по силата на съдебни решения и издадени въз основа на тях изпълнителни листове по т.д.№ 9/2022г. и т.д.№ 10/2022г., двете по описа на ОС Търговище, като първият ищец „Търговище сити център“ ЕООД(н) -гр.Търговище, има вземане в размер на 110 000лв., а вторият ищец „А. транс“ ЕООД(н)- гр.Търговище, ЕИК 203174500- за сумата от 1 439 133лв., но първият ответник се разпоредил безвъзмездно с всички собствени му 50 дружествени дяла от „Сити контрол и каруош“ ЕООД-гр.Търговище за сумата 5000лв. в полза на втората ответница А. А. с договор за продажба на дружествени дялове, сключен на 24.02.2020г., с което във вреда на кредиторите се лишил от всякакво имущество в страната, обстоятелство, известно и на втората ответница, с оглед близките им отношения, при което ищците считат, че за тях е налице правен интерес от предявяване на настоящия отменителен иск за прогласяване недействителността по отношение на ищцовите дружества на договора за продажба на дружествени дялове от 24.02.2020г.; претендират разноски.В съдебно заседание и в писмени бележки искът се поддържа от ответниците, които пледират за уважаването му, ведно със законните последици.

В срока по чл. 131, ал.1 от ГПК, писмен отговор от първия ответник Д. А. не е постъпил, липсва становище по иска.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответницата А. А., действаща чрез процесуален представител и съдебен адресат адв.Д. Т.-АК Разград, в който предявения иск се оспорва изцяло, като неоснователен. Не се оспорва единствено обстоятелството, че с процесния договор от 24.02.2020г. ответницата е придобила от първия ответник дружествените му дялове от „Сити контрол и каруош“ ЕООД-гр.Търговище за сумата 5000лв., който договор е сключен през 2020г., т.е. много преди да възникнат вземанията на ишците през 2021 и 2022г., като се счита, че това обстоятелство обуславя правна квалификация по чл. 135,ал.3 от ЗЗД.Оспорват се и твърденията в исковата молба относно наличието на близки отношения между ответниците, както и твърдението, че ответницата А. е знаела за увреждането, респ. целта на сделката е била да се увредят кредиторите; оспорва се и твърдението за безвъзмездност на договора, излагат се подробни съображения, като се иска отхвърлянето на претенцията изцяло, претендират се разноски. В съдебно заседание и в писмени бележки възраженията се поддържат от ответницата чрез процесуалния ѝ представител адв.Д. Т.-АК Разград, който излага, че не е налице безвъзмездно разпореждане с дружествените дялове, тъй като в договора е уговорена цена и начин на плащане, а евентуалното неплащане би било основание за разваляне на договора, но не сочи на безвъзмездност на същия; поддържа, че по отношение на ответницата А. не са налице предпоставките по чл. 135,ал.3 от ЗЗД, пледира за отхвърлянето на иска, претендира разноски.

След преценка на доказателствата по делото и като съобрази доводите и исканията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между ишците и ответницата А. А., че с процесния договор за продажба на дружествени дялове, сключен на 24.02.2020г., първият ответник Д. А. е прехвърлил собствеността върху „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 на втората ответница А. А., като не е спорно също, че ответниците са уговорили продажна цена по номинал, или 5000лв. платими в деня на подписване на договора. От приложеното копие на Решение № 14/14.04.2022г. по т.д.№ 10/2022г. по описа на ОС Търговище се установява, че ответникът Д. А. е осъден да запрати на „Търговище сити център“ЕООД(н)-гр.Търговище, ЕИК 201388223, действащо чрез синдика В. Л. Г. сумата от 110 000лв., дължими по обявления за недействителен по отношение на кредиторите по несъстоятелността договор от 31.05.2021г., по силата на който дружеството е предоставило на настоящия ответник Д. А. в заем сумата от 110 000лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба-08.02.2022г., като в решението е посочено, че дружеството е обявено в несъстоятелност с решение № 13/02.08.2021г. по т.д.№ 53/2021г. по описа на ОС Търговище и е посочена началната дата на неплатежаспособността-19.11.2018г. От приложеното копие на Решение № 23/26.05.2022г. по т.д.№

9/2022г. по описа на ОС Търговище се установява, че ответникът Д. А. е осъден да заплати на „А. транс“ЕООД(н)- гр.Търговище, ЕИК 203174500, действащо чрез синдика В. Л. Б. сумата от 1 079 000лв., дължими по обявен за недействителен по отношение на кредиторите по несъстоятелността на договор от 06.01.2020г., по силата на който дружеството е предоставило на Д. А. в заем сумата от 1 079 000лв., както и на взетото решение за разпределяне на дивидент от 01.04.2021г. в размер на 379 088,08лв. в полза на А.- едноличен собственик на дружеството, ведно със законната лихва от датата на исковата молба-09.02.2022г., като в решението е посочено, че дружеството е обявено в несъстоятелност с решение № 17/18.08.2021г. по т.д.№ 54/2021г.на ОС Търговище и началната дата на неплатежоспособността е 01.01.2019г. и в същото решение е посочено, че ответникът Д. А. е призован чрез неговия пълномощник и съдебен адресат А. А., като от решение № 64/01.03.2022г. по в.т.д.№ 577/2021г. по описа на АС Варна(приложено по ч.т.д.706/2022г. по описа на Апелативен съд Варна), посоченото решение на ОС Търговище е отменено в частта относно началната дата на неплатежоспособност на „А. транс“ЕООД и за такава е определена датата 31.12.2016г.От представения баланс от 23.06.2021г. на „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202, гр.Търговище към 31.12.2020г. се установява, че за 2020г. активите на дружеството възлизат на 1 046 000лв., а за 2019г. са били в размер на 1 346 000лв.От писмо изх.№ 1023-120#2/26.05.223г., изд. от ТП НОИ Търговище се установява, че ответницата А. А. се е осигурявала като самоосигуряващо се лице като едноличен собственик на „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 в периода от 28.02.2020г. до 12.01.2022г., когато е прекъсната дейността.Установява се също, че А. А. е работила и по трудово правоотношение на длъжност „специалист управление на човешките ресурси“ в „А. транс“ЕООД, ЕИК 203174500 в периода 20.03.2017г.-27.08.2019г.От решение от 11.01.2017г. на А. А. в качеството ѝ на едноличен собственик и управител на „А. транс“ЕООД, ЕИК 203174500 се установява, че същата е взела решение за промяна на адреса на управление на дружеството, който от гр.Търговище, Индустриална зона, сграда на Родопа е променен на гр.Търговище, ул.“Цар Освободител“, № 43, където са регистрирани и дружества на Д. А.. От писмо УРИ № 363000-28913/07.12.2021г., изд от ОД МВР Търговище се установява, че Д. А., турски гражданин, роден на 01.01.1974г. в Република Турция, ЛНЧ ***** е само с регистриран настоящ адрес в Република България в гр.Търговище, ул.“****”.

От представените договори и справки от ТР относно собствеността на трите дружества-„Търговище сити център“ЕООД(н), ЕИК 201388223, „А. транс“ЕООД, ЕИК 203174500 и „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202, гр.Търговище се установява, че двамата ответници в различни периоди от време са били съсобственици или еднолични собственици на капитала на посочените дружества, както следва: С договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 10.09.2015г. Х. Ч. и А. А. продават на Д.

А. всички свои дружествени дялове в „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202; с договор от 15.03.2017г. за покупко-продажба на дружествени дялове А. А. продава на Д. А. всичките си дружествени дялове от „А. транс“ЕООД, ЕИК 203174500, а с договор от 28.02.2020г. за покупко-продажба на дружествени дялове Д. А. продава на А. А. всичките си дружествени дялове в „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202, като посочените промени в собствеността на капитала на посочените дружества са отразени в ТР.От договор за наем на недвижим имот от 22.07.2019г. се установява, че „Търговище сити център“ЕООД ЕИК 201388223, гр.Търговище с управител Д. А. отдава за временно възмездно ползване на „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 с управител Д. А. собствения на дружеството недвижим имот, представляващ обществена сграда с ид. 73626.506.557.7, находяща се на бул.“Митрополит Андрей“, № 31 за месечен наем от 1000лв. и срок на договора от десет години, считано от датата на сключване, а от договор за преотдаване под наем на недвижим имот от 01.12.2019г., сключен между „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 с управител Д. А., действащ чрез пълномощник А. А. и „РАЯЛЕНД“ ООД, ЕИК 175247923 гр.Варна, представлявано от управителя Р. Т. се установява, че наемателят по първия договор е преотдал под наем три обекта в сградата на посоченото трето лице за сумата от 3500лв. месечно, като от два договора за преотдаване под наем на недвижим имот от 01.10.2019г., сключен между „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 с управител Д. А. и „МЕГАТ РОН“ ЕАД, ЕИК 121555999, гр.София, представлявано от изп. директор И. Ш. се установява, че са преотдадени под наем и други обекти в сградата, а именно – магазин № 6 за месечен наем в размер на 450лв.и магазин № 4 за месечен наем от 650лв. От договор за заем от 25.08.2019г. се установява, че А. А. е предоставила на Д. А. заем в размер на 25 000лв. със срок на връщане една година до 25.08.2020г., в който се съдържа и разписка за получаването на сумата.

По делото са събрани и гласни доказателства От разпита на св.М. Р. П. се установява, че в периода 2017г. и 2018г. е била процесуален представител на „Шел България“ по дела на дружеството против „Търговище сити център“ЕООД ЕИК 201388223 и „А. транс“ЕООД, ЕИК 203174500, които дружества били длъжници на представляваното от свидетелката такова.Твърди, че във връзка с образуваните изпълнителни дела призовките били връчвани на управителя на дружествата –длъжници Д. А. на адреса на А. А., за която свидетелката разбрала, че е негов пълномощник и книжата са връчвани на нейния адрес. От показанията на св. Е. Б. Я., който твърди, че познава А. А. от 2010г., от когато работят заедно, а Д. А. познава от 5-6 години и е негов шеф, тъй като свидетелят е работил в „А. транс“ и в „А. Транс“.Твърди още, че Д. А. живее на адрес бул.“****“, а А. А. живее на ул.**** и отрича двамата да са живели заедно.Излага, че А. е решил първоначално „А. Транс“ да се регистрира на името на А. А., но после „си взел фирмата“, а тя работела в същата фирма и се занимавала с различни

дейности-секретарка, счетоводство, документация, назначаване на шофьори.Твърди също, че Д. А. идвал рядко в България и то само за по няколко дни, като отсядал в къщата си, а при възникване на проблеми служителите контактували с него по телефона и през социалните мрежи.Съдът, преценявайки свидетелските показания приема, че следва да ги кредитира изцяло, като логични и непротиворечиви, дадени от незаинтересовани лица.От посочените показания се установява, че между двамата ответници са съществували трайни доверителни отношения, като А. А. е била пълномощник на Д. А., вкл. и негов съдебен адресат, а в дружеството „А. Транс“ се е занимавала практически с всичката документация.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 135,ал.1 от ЗЗД, кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането.С други думи, в общия случай отменителният иск не принадлежи на кредитора, чието вземане е възникнало след сключването на атакуваната с иска сделка.Той може да бъде предявен с успех, макар и атакуваната сделка да е сключена преди кредиторът да е придобил това качество само ако тя е извършена с единствената цел да бъде лишен кредиторът от обезпечението, на което е могъл да разчита—чл.135 ал.3 ЗЗД. В хипотезата на чл. 135, ал. 3 ЗЗД предназначението за увреждане трябва да се докаже от ищеца, като в практиката на ВКС (напр. решение по гр. д. № 3094/2016 г. на ВКС, ГК, IV г. о.) не се отрича възможността при липса на преки доказателства, това да стане с косвени доказателства. Верига от косвени доказателства, преценени в съвкупност помежду им и/или с други подобни индициращи обстоятелства, установени по делото, биха могли да създадат сигурно убеждение у съда и да обусловят извод за намерение за увреждане в хипотезата на чл. 135, ал. 3 ЗЗД. Преценката на такива косвени доказателства обаче и дали те в своята съвкупност са достатъчни за установяването на главния доказателствен факт, в случая – намерението за увреждане в хипотезата на чл. 135, ал. 3 ЗЗД, съдът извършва по свое вътрешно убеждение, предвид конкретиката на всеки отделен случай, съгласно чл. 12 и чл. 235 ГПК. В настоящия случай, от събраните доказателства по делото се установява, че между двамата ответници са съществували трайни отношения на доверие, като в различни периоди от време двамата са притежавали собствеността(или дялове) от капитала на трите процесни дружества. От посочените съдебни решение на съда по несъстоятелността се установява, че двете дружества, представлявани от ищите- „Търговище сити център“ЕООД ЕИК 201388223 и „А. транс“ЕООД, ЕИК 203174500, са обявени в несъстоятелност след сключване на процесната увреждаща сделка, на което обстоятелство се позовава процесуалния представител на ответницата А. А..Това е вярно, но по делото е установено, че

към момента на определената от съда начална дата на неплатежоспособност- съотв. на 31.12.2016г. за „А. транс“ ЕООД, ЕИК 203174500, ответницата А. А. е била собственик и управител на дружеството, при което е невъзможно да се приеме, че не е била наясно с финансовите проблеми на собственото си дружество. Установено по делото е и обстоятелството, че след прехвърлянето на това дружество на първия ответник А. А. е останала на работа в него като на практика е изпълнявала функциите на оперативен директор на същото, което се установява от показанията на свидетеля, доведен от нея- Е. Б. Я., т.е. била е наясно с финансовото състояние на дружеството и след прехвърлянето му на А. Видно от хронологията на отношенията на ответниците, А. А. не е била само в търговски отношения с Д. А., но е била и негов пълномощник и съдебен адресат в периода 2017г.-2021г., поради което съдът приема, че същата е била наясно както с наличието на неудовлетворени вземания на кредиторите на двете дружества, така и с финансовото състояние на същите, както и с образуваните дела през този период. И не само това- видно от справките от ТП НОИ, А. е предоставила заем на А. в размер на 25000лв. на 25.08.2019г., а два дни по-късно –на 27.08.2019г. е прекратен трудовия ѝ договор в „А. Транс“ ЕООД, а няколко месеца по-късно - на 28.02.2020г., А. ѝ е прехвърлил собствеността върху капитала на единственото от трите дружества, което е имало активи за над 1 300 000лв.- „Сити контрол и каруош“ ЕООД. Относно този договор, съдът приема за неоснователни доводите на процесуалния ѝ представител адв.Т.-РАК за това, че прехвърлянето на собствеността е извършено от А. на А. тъй като първият е имал задължение към нея по договор за заем в размер на 25000лв. На първо място, ако целта е била А. с процесната сделка да изпълни задължението си по заемния договор, то би била налице хипотезата на чл. 65 от ЗЗД-даване вместо изпълнение, но такава писмена уговорка не се твърди от ответницата, а и противоречи не само на търговската, но дори на обикновената житейска логика за дълг от 25 000лв. да се прехвърли търговско дружество с активи над 1 300 000лв., поради което съдът приема, че единствената причина за извършеното разпореждане е увреждане на кредиторите. Относно възраженията на ищите да безвъзмездност на процесния договор за покупко-продажба на дружествените дялове, съдът приема, че същите са неоснователни, доколкото щом има уговорена цена, то договорът не е безвъзмезден, а дали цената е платена, касае изпълнението на задълженията по него, а не неговата възмездност или безвъзмездност. Що се отнася до ответницата А. А., както се посочи по-горе, същата е била доверено лице на Д. А. в продължение на години, като е била наясно както с финансовото състояние на двете обявени в несъстоятелност дружества, с водените против тях дела от кредитори, вкл. и производствата по несъстоятелност, като и по-късно, в производството по т.д.№ 54/2021г. на ОС Търговище, А. А. е била пълномощник и съдебен адресат на А., поради което са неоснователни възраженията на процесуалния ѝ представител за това, че след прехвърлянето на дяловете на „Сити контрол и каруош“ ЕООД тя няма как да е знаела, че по-

късно А. ще се задължи по договори за заем. На следващо място, действията на А. А. недвусмислено говорят за намерение да помогне на А. да се освободи от единственото дружество, в което има активи, като целта е била да се препятства възможността на кредиторите да получат вземанията си и А. да запази имуществото му. И този извод следва не само от извършеното прехвърляне на „Сити контрол и каруош“ ЕООД, но и от съсредоточаване на средства чрез наемните договори и тези за пренаемане на части от сграда, в сключването на които договори А. А. също е участвала и то още през 2019г. Изложената по-горе хронология на действията на ответниците сочи, че двамата са имали за цел именно увреждане на кредиторите, като извършените от двамата действия са били насочени към затрудняване на кредиторите да се удовлетворят от имуществото на длъжника – в случая е установено, че Д. А. е останал без имущество в страната след прехвърлянето на дяловете на „Сити контрол и каруош“ ЕООД на А. А., като в полза на посоченото дружество са постъпвали и средствата от наемните договори върху имот, собственост на „Търговище сити център“ ЕООД ЕИК 201388223 -второто дружество на А., което е било в неплатежоспособност още от 19.11.2018г. С оглед на изложените доводи, съдът приема, че предявения от ищците иск за прогласяване за недействителна по отношение на тях на сделката от 28.02.2020г., с която първият ответник Д. А. продава по номинал на втората ответница А. А. всички дружествени дялове от „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 за сумата от 5 000лв., е основателен и доказан и следва да бъде уважен, **на осн. чл. 135, ал.3 вр. ал.1 от ЗЗД.**

По разноските: Ищците не са претендирали разноски, поради което такива не се присъждат, на осн. чл. 80 от ГПК. Доколкото производството по делото първоначално е образувано по реда на чл.649 от ТЗ и не е внесена държавна такса, то с оглед задължителните указания на Апелативен съд Варна и изпращане на делото за разглеждане в РСТ по общия ред по предявения иск с пр.осн.чл. 135 от ЗЗД, ищците са останали задължени за разноски в размер на 200лв. и следва да бъдат осъдени да ги заплатят, **на осн. чл.77 от ГПК.**

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН спрямо „Търговище сити център“ ЕООД(н), ЕИК 201388223, действащо чрез синдика В. Л. Г. от гр.София, ул.*** и „А. транс“ ЕООД(н)- гр.Търговище, ЕИК 2031 74500, действащо чрез синдика В. Л. Б. от гр.София, ул*** договор за прокупо-продажба на дружествени дялове от 28.02.2020г., с която Д. А., гражданин на Република Турция, с адрес в Република Турция гр.Ушак, ж.к****, ЛНЧ ***** с адрес в Република България в гр.Търговище, бул.“**** продава по номинал за сумата от 5 000лв. на А. Х. А. с ЕГН ***** от

гр.Търговище, ул.**** всички дружествени дялове от „Сити контрол и каруош“ ЕООД, ЕИК 202828202 със седалище и адрес на управление гр.Търговище, бул.“Цар Освободител“, № 43 , **на осн. чл.135,ал.3 във вр. с ал.1 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА „Търговище сити център“ЕООД(н), ЕИК 201388223, действащо чрез синдика В. Л. Г. от гр.София,ул.*** и „А. транс“ЕООД(н)-гр.Търговище, ЕИК 2031 74500, действащо чрез синдика В. Л. Б. от гр.София, ул*** да заплатят в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Търговище държавна такса в размер на 200лв., **на осн. чл. 77 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____